

بررسی اثر غلظت یون کلسیم بر سمیت کلرور سدیم در کشت "درون شیشه" یافت
کوتیلدون چند قند

A STUDY ON THE EFFECT OF CA ION CONCENTRATION ON NaCl TOXICITY IN SUGAR BEET COTYLEDONARY TISSUE IN VITRO CULTURE

نسرین یاوری و پروانه هاشمی

حکمده

بافت کوتیلدونی جوانه ۳ روزه بذر چغندر قند که در کشت "درون شیشه" بازیابی خوبی نشان داده است، در این مطالعه برای بررسی اثر غلظت یون کلسیم بر سمیت کلرور سدیم استفاده شد. ریز نمونه‌ها در محیط غذایی PGO حاوی ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر BA، ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر D، ۲,۴-۰,۵ میلی‌گرم در لیتر کاربئن سیلین، ۳٪ ساکاراز و ۹٪ آکار کشت شد کلرور سدیم و کلرور کلسیم به ترتیب در ۷ سطح (۰-۱۰۰-۱۵۰-۲۰۰-۲۵۰-۳۰۰-۳۵۰ میلی مول) و ۴ سطح (۰-۱۰-۱۳-۱۶ میلی مول) به محیط افزوده شد. آزمایش شامل ۲۸ تیمار، هر یک دارای ۱۵ ریز نمونه بوده است. غلظت‌های فراینده تنفس شوری، غلظت‌های یون کلسیم و اثر مقابل این دو عامل بر تعداد جوانه بازیابی شده، وزن تر و خشک بافت کوتیلدونی تاثیر معنی دار (کمتر از ۱٪) داشته است. بالاترین غلظت یون کلسیم (۱۰ میلی مول) با کاهش تاثیر تنفس شوری، توانایی بازیابی و مقدار ماده خشک بافت را بهبود بخشدیده است.

مقدمة

افزایش تدریجی املاح محلول خاک در اکثر اراضی زراعی کشور مشاهده می‌شود که پی‌امد آن کاهش حاصلخیزی و بهره برداری زراعی است^(۱). از این رو علاوه بر اعمال روش‌های اصلاحی از طریق مدیریت صحیح خاک و آب، اصلاح ارقام برای تحمل به شوری می‌تواند محدودیت زراعت در زمینهای شور را تاحد زیادی برطرف نماید^(۵).

از مایشهای مرتبط با تعیین میزان تحمل به شوری و بررسی تنوع ژنتیکی در میان لاینهای و ارقام زراعی و گونه‌های وحشی چندرقند نشان داده است که به طور کلی میزان تحمل به شوری در چندرقند بسیار بالاست اما این میزان در سطوح بسیار بالای نمک در میان لاینهای چندرقند متفاوت است (۱۶ و ۴).

گیاه چندر قند به تیره اسفناج (*Beta vulgaris L. var Saccharifera*) تعلق دارد(7).

گیاهان هالوفیت این تیره در حضور نمک، یونهای سدیم و کلر را به میزان زیاد جذب و در برگهای خود متراکم می‌کنند. این گیاهان از مکانیزم انباشتن یون‌های نمک در اندامهای خود به منظور تطبیق با پتانسیل آبی پایین در خاک استفاده می‌کنند. در این گیاهان اجزاء نمک در واکوئل‌ها جداسازی می‌شود تا سیتوپلاسم و اندامکهای

درونى سلول در مجاورت سطح پایین تری از نمک به فعالیت عادی آنزیمی و متابولیک ادامه دهنده. در سیتوپلاسم سلول نیز تنظیم اسموزی به وسیله مواد آلی محلول چون ترکیبها ازتی: گلیسین بتائین و پروولین به اجرا در می آید(15).

اغلب گیاهان گلیکوفیت در شرایط شور قادر به تولید مواد آلی برای تنظیم میزان جذب آب به درون سلولها نیستند و در نتیجه با کاهش "ترگر" روبرو می شوند. از سوی دیگر تراکم اجزاء نمک در بافت منجر به مسمومیت یونی، اختلال در تغذیه گیاه و آسیب رسانی به آنزیمهای و اندامهای درون سلول می شود(15).

نقش کلسیم در اثبات با حفظ کنترل تراکم یون های نمک در درون بافتها، فعالیت غشاء سلولی و تنظیم تبادل یونی مناسب مطرح می شود. این عنصر به عنوان یکی از اجزاء ساختمان لایه میانی دیواره سلولی دارای اهمیت است. کلسیم در ریشه در حال رشد گیاهان به مقدار زیاد یافته می شود و نمایانگر آن است که این عنصر به مقدار زیاد در تقسیم سلولی مورد نیاز است. وجود عنصر کلسیم در سلولها موجب می شود تا به روش انتخابی عناصر مغذی دیگر را جذب کنند(11).

نقش کلسیم در کنترل جذب سدیم نخستین بار توسط LaHaye and Epstein بر روی گیاه لوپیا، که حساس به شوری است، به اثبات رسیده است. استفاده از این عنصر در سطوح $3 \text{ و } 10 \text{ میلی مول}$ توانست از جذب زیاد سدیم جلوگیری کند. در تحقیق دیگری Lauchli and Kent توانستند با افزودن 10 میلی مول کلسیم اثر 200 میلی مول نمک کلرید سدیم را بر روی پنبه خنثی کنند که در این مورد مکانیزم تاثیر کلسیم در حفظ نسبت مناسب K^+/Na^+ در ریشه عنوان شده است(15). در آزمایشی که بر روی گیاه سورگوم در تنش شوری انجام شده، وجود کلسیم به میزان 5 میلی مول در محیط رشد حاوی 200 میلی مول کلرید سدیم موجب حذف Na^+ از ریشه گیاهان در شرایط تنش شده است. درحالی که در سطوح پایین کلسیم، با کاهش تراکم K^+ در ریشه، تنظیم فرآیند جابه جایی یونهای پتانسیم و سدیم انجام نگرفته است(9).

بسیاری از مکانیزم های مرتبط با تحمل شوری در گیاهان در سطح سلولی عمل می کند، از این رو می توان با قرار دادن سلولها در معرض تماس با عامل موتائز در غلظتی که به طور عادی همه سلولها را از رشد باز می دارد، موتانهای مورد نظر را شناسایی کرد. سلولی را که بتواند در چنین شرایطی از دیاد شود، به عنوان یک موتان احتمالی شناخته می شود. چنین سلولهایی سپس به گیاه باز زایی می شوند و می تواند مورد مطالعات بعدی قرار گیرند. در سال ۱۹۷۸ به کارگیری شرایط کشت بافت گیاهی برای دستیابی به لاین سلولی مقاوم به مسمومیت NaCl در گیاه یونجه با موفقیت به اجرا در آمد (10). در سال ۱۹۸۰، Nabors و همکاران موفق شدند لاین مقاوم به شوری را در گیاه توتون (*Nicotiana tabacum L.*) با استفاده از کشت سوسپانسیون سلولی بدست اورنند و در سال ۱۹۸۱ میلادی Smith and Mc Comb در بررسی اثر نمک تا سطح 250 میلی مول بر رشد کالوس چهارگونه گیاهی شامل دو گلیکوفیت و دو هالوفیت، یک همبستگی مثبت بین جوابگویی دو

گلیکوفیت (لوپیا و چندرقند) و بافت کالوس بدست آمده در کشت بافت مشاهده کردند(19).

در بهره‌گیری از تکنولوژی کشت بافت چندرقند، مسئله باززایی گیاه کامل، از بافتها به ویژه بافت کالوس، با مشکلاتی روبرو بوده است و از حدود نیمه دهه ۸۰ میلادی بافت برگ، دمبرگ گیاه، کوتیلدون و هیپوکوتیل جوانه بذری به منظور تولید کالوس در شرایط "درون شیشه" در گیاه چندرقند مورد مطالعه گسترده قرار داشته است (20). در سال ۱۹۹۰ میلادی، کشت دمبرگ چندرقند حاصل از کشت "درون شیشه" در بررسی مقاومت به شوری به کار رفته است و گیاهان باززایی شده پس از انتقال به خاک شور مقاوم بودند(12). در همین سال از کشت بافت کوتیلدونی چندرقند در بررسی غلظت بازدارنده رشد و باززایی برخی از آنتی بیوتیکها به منظور ارزیابی خصوصیت آنها به عنوان ژن مارکر در تولید گیاه ترانسژنیک چندرقند استفاده شده است (8). در سال ۱۹۹۳ میلادی بافت کوتیلدونی جوانه بذری چندرقند در ایجاد بافت کالوس بازا و باززایی یکنواخت گیاه معرفی شده است (13).

با توجه به نتایج تحقیقات فوق، استفاده از سیستم کشت بافت در برنامه سلکسیون برای مقاومت به تنش شوری در چندرقند با جوابگویی مثبت همراه است و علاوه براین باززایی گیاهان یکنواخت از بافت کوتیلدونی این گیاه در پیشرفت برنامه سلکسیون در شرایط "درون شیشه" موثر خواهد بود. نقش کلسیم در کاهش سمیت تنش شوری در گیاهان باید مورد توجه دقیق قرار گیرد زیرا توجه به نتایج اعلام شده در تحقیقات فوق الذکر با تامین این عنصر در محیط رشد گیاه نهایتاً قدرت استقرار و تولید در گیاهان در شرایط تنش شوری افزایش می‌یابد.

این مقاله به مطالعه‌ای که در زمینه مقاومت به عامل تنش (کلرور سدیم) در کشت بافت کوتیلدونی جوانه بذری ۲۱ روزه چندرقند انجام گرفته اختصاص دارد که طی آن تاثیر غلظت یون کلسیم بر سمیت کلرور سدیم در سطوح مختلف، بالاندازه گیری میزان باززایی جوانه و تولید ماده خشک مورد بررسی قرار گرفته است.(۶)

مواد و روشها

محلول غذایی PGO دارای ۳٪ ساکارز، ۹٪ آگار و هورمونهای NAA، BA به ترتیب به میزان ۰/۰۵ میلی‌گرم و آنتی بیوتیک کاربنی سیلین به میزان ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر حاوی نمک کلرور سدیم در هفت سطح ۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰، ۲۵۰ و ۳۰۰ میلی‌مول و چهار سطح کلسیم ۱، ۳، ۶ و ۱۰ میلی‌مول تهیه شد. محلول‌ها پس از تنظیم $pH = 5.9$ (pH) توسط فیلتر میکرونی در زیر هود استریل، استریلیزه و با حجم مناسب محلول آگار اتوکلاو شده مخلوط و درون پتری دیش، توزیع شد. در تهیه بافت ریز نمونه، از جوانه بذری ۲۱ روزه استفاده شد. با این توضیح که بدور، قبلاً در ظرف پلاستیکی استریل روی محلول غذایی حاوی

آگار کشته شده و در دمای 4°C تازمان نمونه برداری نگهداری شده بود. جوانه ها در این مرحله از رشد دارای برگهای اولیه (کوتیلدون) کامل هستند. جوانه در فاصله ۲-۳ میلی متر پایین تر از نقطه مریستمی قطع و کوتیلدون ها به کمک دوپنس استریل از یکدیگر جدا شد. هر یک از قسمتها به عنوان یک ریز نمونه در محیط کشت قرار گرفت.

آزمایش در قالب یک طرح فاکتوریل برای بررسی اثر دو عامل کلرور سدیم و کلرور کلسیم به اجرا در آمد. برای هر سطح نمک و یون کلسیم در هر پتری دیش (اندازه ۹ سانتی متر)، ۱۵ ریز نمونه در 4°C تکرار کشت شد. ظروف کشت در شرایط کنترل شده با دمای $C^{\circ} 25$ ، دوره روشنایی ۱۶ ساعت و نور ۲۰۰۰ لوکس نگهداری شد. یادداشت برداریها به صورت هفتگی و به مدت سه هفته ادامه یافت و بروز تغییرات ظاهری در بافت شامل تغییر رنگ، سخت شدن و نکروز یادداشت شد. در پایان آزمایش تعداد کل جوانه بازیابی شده در هر تیمار مورد شمارش قرار گرفت. وزن تر و خشک بافت، با توزین بافت در پتری دیش خالی از پیش توزین شده، قبل و پس از حرارت دادن در آون (دمای $C^{\circ} 80$ به مدت ۲۴ ساعت)، برای هر تیمار تعیین و ثبت و میانگین ها برای کلیه صفات اندازه گیری شد و با استفاده از آزمون دانکن مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج

طی اجرای آزمایش، علائم ظاهری بروز تنش شوری در بافت ریز نمونه و جوانه های بازیابی شده یادداشت برداری شد. بافت اولیه به طور کلی تا سطح ۲۵۰ میلی مول کلرور سدیم به رنگ سبز با لکه های زرد رنگ و در سطوح بالاتر کلرور سدیم به رنگهای سبز کم رنگ و یا زرد رنگ مشاهده شد. رنگ جوانه های بازیابی شده در تیمار بدون عامل تنش و در کلیه سطوح کلسیم به طور کامل به رنگ سبز باقی بوده است. با افزایش میزان شوری تا سطح ۲۵۰ میلی مول کلرور سدیم و یک میلی مول کلسیم، جوانه های بازیابی شده به رنگ زرد سبز مشاهده شد. جوانه هایی که در سطوح بعدی بازیابی شدند به طور کلی به رنگ کاملاً زرد باقی ماندند.

جدول تجزیه واریانس صفات مورد بررسی (جدول شماره ۱) نشان می دهد که تاثیر تنش کلرور سدیم، حضور یون کلسیم و اثر مقابل این دو عامل بر روی صفات اندازه گیری شده در تعداد جوانه بازیابی شده، وزن تر و وزن خشک تیمارها با اطمینان ۹۹٪ تفاوت معنی دار ایجاد کرده است.

سخت شدن (ویتریفیکاسیون) بافت ریز نمونه، نخست در سطح ۱۵۰ میلی مول کلرور سدیم و تیمار ۶ میلی مول کلسیم ظاهر و سپس در کلیه سطوح بالاتر مشاهده شد. نکروز شدن بافت اولیه از ۳۰۰ میلی مول نمک کلرور سدیم و بالاتر و در کلیه غلظتها کلسیم مشاهده شد.

با وجود علائم بروز تنش در بافت اولیه و جوانه های بازیابی شده، قابلیت بازیابی در بافت ریز نمونه تا آخرين غلظت تنش شوری (۳۵۰ میلی مول کلرور سدیم) حفظ شد (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۱ - جدول آنالیز واریانس برای تعداد جوانه باززایی شده، وزن تر و وزن خشک بافت

Table 1- Analysis of Variance for No.of regenerated shoots ,fresh and dry weight of the tissue.

میانگین مربلات MS			منبع تغییر S.O.V
وزن خشک Dry Weight(g)	وزن تر Fresh Weight(g)	تعداد جوانه باززایی شده No.Reg.shoots	
0.14 **	53.114 **	451.365 **	NaCl کلورسدیم
0.021 **	6.42 **	30.576 **	Ca ⁺⁺ یون کلسیم
0.009 **	2.051 **	15.750 **	کلورسدیم × یون کلسیم ⁺⁺
0.001	0.143	0.594	Error خطای
9.18%	7.25%	8.62%	C.V.

جدول شماره ۲ - مقایسه اثر سطوح مختلف کلورسدیم بر تعداد جوانه باززایی شده، وزن تر و وزن خشک بافت

Table 2- Comparison of the effect of NaCl concentrations No.of regenerated shoots , fresh and dry weight of the tissue (Duncan's test)

میانگین وزن خشک mean Dry Weight(g)	میانگین وزن تر mean Fresh Weight(g)	میانگین تعداد جوانه باززایی شده mean No.Reg.shoots	تیمار سطوح تیمار کلورسدیم NaCl(mM)
0.576 a	9.105 a	19.94 a	0
0.574 a	7.992 b	15.88 b	100
0.435 b	5.900 c	11.38 c	150
0.346 c	4.552 d	10.25 d	200
0.319 cd	3.690 e	3.375 e	250
0.281 de	3.239 e	1.500 f	300
0.251 e	2.076 f	0.250 g	350

جدول شماره ۳ - مقایسه اثر سطوح مختلف کلسیم بر تعداد جوانه باززایی شده، وزن تر و وزن خشک بافت

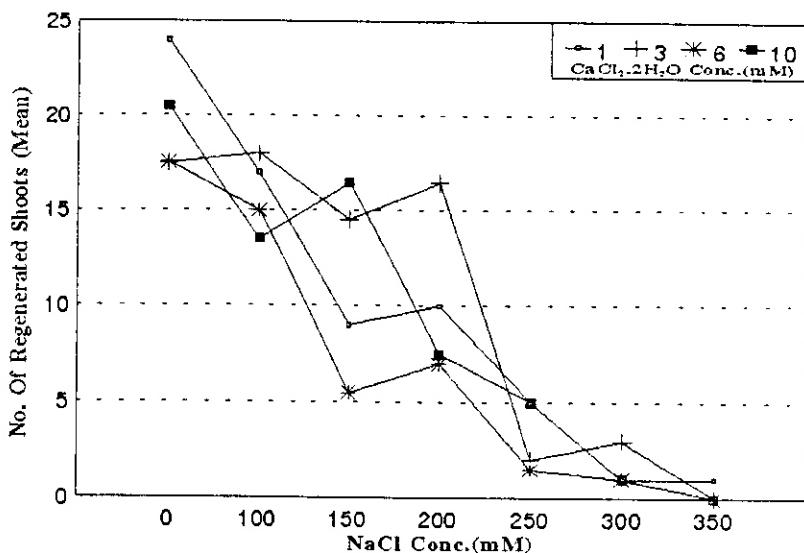
Table 3- Comparison of the effect of Ca ion Concentrations on No.of regenerated shoots, fresh and dry weight of the tissue (Duncan's test)

میانگین وزن خشک mean Dry Weight(g)	میانگین وزن تر mean Fresh Weight(g)	میانگین تعداد جوانه باززایی شده mean No.Reg.shoots	تیمار یون کلسیم Ca ⁺⁺ (mM)
0.433 a	6.078 a	9.571 ab	1
0.391 b	5.206 b	10.21 a	3
0.346 c	4.421 C	6.821 c	6
0.420 ab	5.184 B	9.143 b	10

جدول ۴- مقایسه میانگین تعداد جوانه باززایی شده ، وزن سر و وزن خشک بافت در اثر متقابل کلوروسدیم × یون کلسیم در غلظتهاي مختلف (توسط آزمون دانکن (%)

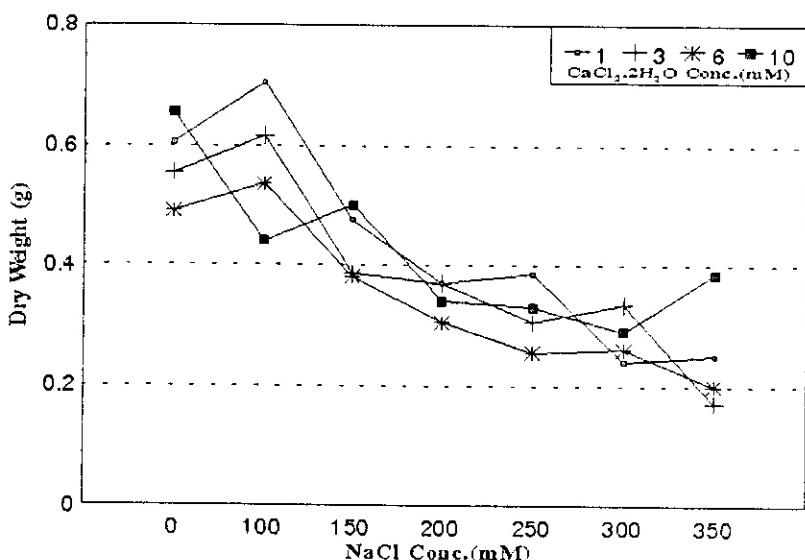
Table 4- Comparison of interaction effect of $\text{NaCl} \times \text{Ca}^{++}$ at different concentrations on No.of regenerated shoots, fresh and dry weight of the tissue at 1% level (duncan's test)

میانگین وزن خشک mean	میانگین وزن سر mean	میانگین تعداد جوانه باززایی شده mean No.Reg.shoots	کلوروسدیم×کلسیم (mM) $\text{NaCl} \times \text{Ca}^{++}$
Dry Weight(g)	Fresh Weight(g)		
0.605 bc	10.57 a	24.0 a	Ca1 Na0
0.555 cd	8.220 cd	17.50 c	Ca3
0.490 de	7.125 ef	17.57 c	Ca6
0.655 ab	10.51 a	20.50 b	Ca10
0.705 a	9.764 ab	17.00 cd	Ca1 Na100
0.615 abc	9.110 bc	18.00 c	Ca3
0.535 cde	7.515 de	15.00 def	Ca6
0.440 efg	5.580 ghij	13.50 f	Ca10
0.475 def	6.175 fg	9.00 gh	Ca1 Na150
0.385 fgh	5.705 ghi	14.50 ef	Ca3
0.380 fgh	4.625 ijkl	5.50 ij	Ca6
0.500 de	7.095 ef	16.50 cde	Ca10
0.370 gh	5.850 gh	10.00 g	Ca1 Na200
0.370 gh	4.970 hijk	16.50 cde	Ca3
0.305 hi	3.650 lm	7.00 hij	Ca6
0.340 hi	3.740 lm	7.50 hi	Ca10
0.385 fgh	4.530 jkl	5.00 jk	Ca1 Na250
0.305 hi	3.230 mn	2.00 lm	Ca3
0.255 ijk	3.030 mn	1.50 lm	Ca6
0.330 hi	3.970 klm	5.00 jk	Ca10
0.240 ijk	3.250 mn	1.00 lm	Ca1 Na300
0.335 hi	3.730 lm	3.00 kl	Ca3
0.260 ijk	2.925 mn	1.00 lm	Ca6
0.290 hij	3.050 mn	1.00 lm	Ca10
0.250 ijk	2.410 no	1.00 lm	Ca1 Na350
0.170 k	1.475 o	0.00 m	Ca3
0.200 jk	2.075 no	0.00 m	Ca6
0.385 fgh	2.345 no	0.00 m	Ca10

شکل ۱- اثر متقابل کلرورسدیم × کلرورکلسیم بر میانگین تعداد جوانه باززایی شده

Fig 1- Interaction effect of NaClxCaCl₂ on No. of regenerated shoots.

شکل ۲- اثر متقابل کلرورسدیم × کلرورکلسیم بر میانگین وزن خشک بافت کوتیلدونی چندرتند

Fig 2- Interaction effect of NaCl and CaCl₂ on dry weight of sugar beet cotyledonary tissue.

در جدول شماره ۲ تیمارهای هفت سطح کلرور سدیم از نظر تاثیر بر صفات اندازه‌گیری شده، با استفاده‌های آزمون دانکن (DMRT)^(۱) در هفت گروه دسته بندی شده است. ملاحظه می‌شود که عامل تنش از سطح صفر تا ۳۵۰ میلی مول به تدریج باعث کاهش تعداد جوانه شده است.

تاثیر این عامل بر وزن تر بافت در تیمارهای ۲۵۰ و ۳۰۰ میلی مول نمک کلرور سدیم یکسان مشاهده می‌شود در حالی که تراکم ماده خشک در سطح ۲۵۰ میلی مول این نمک در گروه بالاتری قرار گرفته است. یک وضعیت معکوس در مقایسه سطوح صفر و ۱۰۰ میلی مول کلرور سدیم وجود دارد، به طوری که با وجود تفاوت معنی‌دار وزن تر بافت در این دو تیمار، تولید ماده خشک یکسان است.

در جدول شماره ۳، گروه‌بندی میانگینها نشان می‌دهد که افزایش یون کلسیم در محیط رشد بافت تاثیر یکنواخت بر صفات اندازه‌گیری شده نداشته است. به این ترتیب که تعداد جوانه باززایی شده در سطح تیمار دوم کلسیم (۳ میلی مول) بالاترین و سطح اول کلسیم (۱ میلی مول) کمترین تعداد بوده است. تیمارهای سطوح ۱۰ و ۶ میلی مول به ترتیب در گروه بعدی قرار گرفته‌اند. وزن تر بافت برای چهار تیمار غلظت کلسیم، به سه گروه دسته بندی می‌شود، به طوری که به ترتیب بالاترین وزن به پایین ترین غلظت کلسیم (۱ میلی مول) اختصاص یافته، در حالی که دو سطح ۳ و ۱۰ میلی مول کلسیم در گروه دوم قرار گرفته‌اند و با هم تفاوت معنی‌دار نشان نداده و سطح ۶ میلی مول کلسیم در گروه آخر قرار گرفته است.

از نظر میزان تولید ماده خشک در بافت، همان‌گونه که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود سطوح مختلف تیمار کلسیم به چهار گروه تقسیم می‌شود. بالاترین سطح کلسیم (۱۰ میلی مول) با اختلاف کمی بعد از پائین‌ترین سطح کلسیم (۱ میلی مول) قرار گرفته است و با وجود اینکه گروه‌بندی برای وزن تر دو سطح ۳ و ۱۰ میلی مول کلسیم را در یک گروه قرار گرفته، تولید ماده خشک در سطح ۱۰ میلی مول بیشتر بوده است.

گروه‌بندی اثر متقابل دو عامل کلرور سدیم و یون کلسیم در جدول شماره ۴ مشاهده می‌شود. در این گروه‌بندی، ۲۸ تیمار آزمایشی، از نظر تعداد جوانه باززایی شده به ۱۹ گروه، از نظر وزن تر به ۱۹ گروه و از نظر وزن خشک به ۱۶ گروه تقسیم شده‌اند. گروه‌بندی حاصل از اثر متقابل تیمارها، تاثیر حضور غلظتها مختلف کلسیم را در غلظتها فزاینده کلرور سدیم به عنوان عامل بالقوه برای کاهش تنش کلرور سدیم نشان می‌دهد. در این گروه‌بندی، تاثیر متفاوت حضور یون کلسیم در درون هر سطح از غلظت عامل تنش قابل ملاحظه است. در ترکیب سطح صفر کلرور سدیم با سطوح مختلف کلسیم، برای باززایی جوانه، حداقل و حداکثر غلظتها یون کلسیم بیشترین تاثیر را داشته است. در سطح ۱۵۰ میلی مول کلرور سدیم، سطح ۱۰ میلی مول

1- Duncans Multiple Range Test

کلسیم جوابگویی را به میزان غلظت 100 میلی مول کلرور سدیم \times 6 میلی مول کلسیم نزدیکتر کرده است، در حالی که در غلظت 200 میلی مول کلرور سدیم، سطح 3 میلی مول کلسیم اثر بهتری نشان داده است (شکل ۱). با افزایش شوری تا غلظت 250 میلی مول، سطوح اول و چهارم کلسیم در یک گروه و سطوح دوم و سوم کلسیم در گروه دیگر قرار گرفته‌اند. در غلظت 300 میلی مول کلرور سدیم تعداد جوانه بازیابی شده در سطح 3 میلی مول کلسیم بالاترین و در سه سطح دیگراین عنصر مشابه بوده است. در آخرین غلظت کلرور سدیم (350 میلی مول) سطح یک میلی مول کلسیم در گروه اول و سه سطح دیگر کلسیم در گروه دوم جای گرفته‌اند.

تعداد گروههای اثرات متقابل غلظتها ای متفاوت کلسیم و غلظتها ای فزاینده کلرور سدیم در مورد صفات وزن تر و وزن خشک با صفت جوانه زنی اختلاف دارد (جدول شماره ۴). برای وزن تر بافت، ترتیب گروه‌بندی تقریباً مشابه با ترتیب گروه‌بندی صفت تعداد جوانه بازیابی شده است، در حالی که تغییرات وزن خشک در تیمارهای هر سطح کلرور سدیم \times کلسیم تفاوت بیشتری را نشان می‌دهد. در غلظتها ای بالای عامل تنفس، در بالاترین غلظت کلسیم (10 میلی مول) مقدار ماده خشک بیشتری تولید شده است (شکل ۲).

بحث و نتیجه‌گیری

در این تحقیق با افزایش یون کلسیم در محیط رشد کشت بافت، علائم ظاهری تنفس مانند: زردی، سخت شدن و نکروز شدن بافت‌ها که در اثر عامل تنفس شوری یا نمک کلرور سدیم به وجود می‌آید، مشاهده نشده است. حضور کلسیم در غلظتها ای متفاوت توانسته است تاثیر تدریجی سمیت کلرور سدیم را بر روی بافت زنده تغییر دهد و در نتیجه تولید ماده خشک را در بافت کشت شده تحت شرایط تنفس شوری افزایش دهد.

در این بررسی اثر متقابل غلظتها ای فزاینده کلرور سدیم و کلسیم در محیط رشد بافت کوتیلدونی در کشت "درون شیشه"، نتایج یکنواختی را برای صفات اندازه‌گیری شده در هر سطح از غلظتها ای فزاینده شوری نشان نداده است، اما به طور کلی از غلظت 150 میلی مول کلرور سدیم، افزایش غلظت کلسیم توانسته است تولید ماده خشک بافت را در حد قابل توجهی افزایش دهد.

میزان کاهش ماده خشک در اثر افزایش نمک را می‌توان ناشی از مصرف انرژی برای حفظ "ترگر" و اجتناب از مسمومیت یونی دانست. مطالعه اثر تنفس شوری در گیاه یونجه نیز نشان داده است که گیاه در حضور نمک انرژی بیشتری صرف فرآیند تنظیم اسمازوی می‌کند تا در برابر از دست رفتن آب بافت‌های خود در محیط شور مقاومت کند. از این رو مصرف انرژی بیشتر موجب کاهش میزان رشد می‌شود و در سطوح بالای نمک با افزایش میزان مصرف انرژی، کارآیی فتوستنتز در تبدیل قند به ماده خشک کاهش می‌یابد(18).

در سال ۱۹۷۷ Goldner et al. و همکاران در آزمایشی اثر آب دریا، محلولهای مختلف امللاح نمک

و مانیتول را، بر میزان رشد و رنگ کالوس هویج حاصل از کشت بافت نشان دادند که محدود شدن رشد اساساً در اثر افزایش فشار اسموزی و از بین رفتن رنگ و بروز بافت نکروزه در نتیجه مسمومیت حاصل از اثر نمک ها بوده است(19). همچنین در سال ۱۹۹۴ میلادی Oritz و همکاران در مطالعه خود بر روی تاثیر کلسیم بر رشد گیاه لوپیدار محیط شور به این نتیجه رسیدند که افزایش یون کلسیم در محیط رشد گیاه لوپیدار موجب ادامه رشد گیاه و حفظ آب در برگ گیاه شده است(17).

باتوجه به نتایج تحقیقات یاد شده، اثر مثبت یون کلسیم بر میزان ماده خشک در بافت کوتیلدونی چندر قند، در غلظت های بالای نمک، می تواند ناشی از نقش مثبت کلسیم در حفظ فعالیت آنزیمی و متابولیک سلول، کنترل فعالیت غشاء سلولی و جلوگیری از مسمومیت حاصل از تراکم بیش از حد اجزاء نمک در درون بافت تلقی شود. در این بررسی، ایجاد جوانه در سطح ۳۵۰ میلی مول نمک حاکی از قدرت مقاومت بافت چندر قند در تنش شوری است و نتایج این آزمایش با نتایج بدست آمده از تحقیق دیگری که در سال ۱۳۷۱ بر روی تنش شوری برای ازدیاد جوانه چندر قند در کشت "درون شیشه" اجرا شده است، مطابقت دارد. در تحقیق فوق نیز از دیاد جوانه از مریستم جانبی تا سطح ۲٪ نمک (۳۵۰ میلی مول) مشاهده شده بود(16).

قابل ذکر است که در سال ۱۹۹۳ Zhong Lauchli و گیاه پنبه را در محیط تنش شوری مطالعه کردند و به نقش مثبت کلسیم در خنثی کردن اثر تنش با برقراری یک نسبت مشخص بین یونهای Na و Ca در محیط رشد گیاه پی برداشتند(21). به نظر می رسد با وجود تحمل پذیری بسیار زیاد به تنش شوری در بافت چندر قند و نتایج مثبت حضور کلسیم در کاهش تاثیر عامل تنش، نقش این عنصر در محدود نمودن اثر نمک را می توان در مطالعات آینده مورد توجه قرار داد که در این صورت اثر متقابل این دو عامل با ایجاد نسبت های مختلف یونهای Na و Ca باید مورد توجه قرار گیرد.

سپاسگزاری

بدینوسیله از همکاری بی دریغ آقای عبدالرسول غفاری مسئول محترم بختن آمار و کامپیوتر موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر و کارکنان پر تلاش آن بخش به خاطر اجرای محاسبات آماری و تهیه جداول و شکلها قدردانی می شود.

منابع مورد استفاده

- ۱- قبادیان، عطاءالله. سیمای فلات ایران، دانشگاه شهید باهنر کرمان سال ۱۳۶۹.
- ۲- مصباح، محمود و نسرین یاوری. ۱۳۶۹. مروری بر موقعیت کشت invitro در اصلاح چندر قند از ابتدا تا سال ۱۹۹۰ میلادی. بازنگری: دکتر پریچهر احمدیان تهرانی، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندر قند، کرج.

- ۳- مصباح، محمود. ۱۳۷۰. بررسی مناسبترین روش ازدیاد غیر جنسی intvitro در ژنتیکهای مختلف چندرقند (جنس *Beta*)، پایان نامه فوق لیسانس. گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج.
- ۴- مصباح، محمود و نسرین یاوری. ۱۳۷۰. نتایج بررسی میزان تحمل به شوری در لاینهای مختلف چندرقند در شرایط گلخانه‌ای، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، کرج.
- ۵- مصباح، محمود، نسرین یاوری و رحیم قلیزاده. ۱۳۷۰. خلاصه‌ای از اهمیت، تکنیکها و کارهای انجام شده در ارتباط با ایجاد گیاهان مقاوم به شوری. بازنگری دکتر پریچهر احمدیان تهرانی، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، کرج.
- ۶- یاوری، نسرین و بروانه هاشمی. ۱۳۷۳. گزارش دوره بیوتکنولوژی و تولید بذر چندرقند در دانمارک، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، کرج.
- 7-Atanassov, A.I., 1987. Sugar Beet. In: Handbook of Plant Cell Culture vol.4. (Eds.) Evans, Sharp and Ammirato. Macmillan Publishing Co. pp: 652- 676
- 8-Catlin Dave W., 1990. The effect of antibiotics on the inhibition of callus induction and plant regeneration from cotyledons of sugar beet (*Beta vulgaris L.*), Plant cell Reports 9: 285- 288
- 9-Colmer, T.D., T.W-M Fan, Higashi R.M., and A. Lauchli, 1994. Interactions of Ca²⁺ and NaCl stress on the ion relations and intracellular pH of Sorghum bicolor root tips: An invivo 3ip- NMR study. Journal of Experimental Botany. vol.45. 277: 1037- 1044
- 10-Croughan, T.P., Stavarek S.J., and D.W., Rains, 1978. Selection of a NaCl Tolerant Line of Cultured Alfalfa Cells, Crop Science. Vol.18: 959- 963
- 11-Donhue, R.L., Raymond W.M. and J.C. Shickluna, 1987. Soils- An Introduction to Soils and Plant Growth, Prentice Hall of India, New Delhi, pp: 230- 231
- 12-Freytag, A.H., S.C., Anand, A.P. Rao- Arelli, and L.D. Owens, 1990. Salt tolerant sugar beet progeny from tissue cultures challenged with multiple salts. Plant Cell Reports 8: 647- 650
- 13-Jacq, B., T. Tetu, R.S., Sangwan, A. Delaat and B.S. Sangwan- Norreel, 1993. Efficient Production of Uniform Plants from Cotyledon Explants of sugar beet (*Beta vulgaris L.*), Plant Breeding 110: 185- 191.

- 14-Krens, F.A. and Jamar, D., 1985. The Role of Explant Source and Culture Condition on Callus Induction and Shoot Regeneration in sugar beet (*Beta vulgaris L.*), *J. Plant Physiol.* Vol.134: 651- 655
- 15-Lauchli, A. and Epstein, E., 1984. Mechanisms of salt tolerance in plants. California Agric. Berkeley, Oct. p. 18.
- 16-Mesbah, M. N. Yavari and I. Alimoradi, 1992. High Salt Tolerant Shoots of a Monogerm Diploid Sugar Beet Genotype Obtained In vitro. XIII th EUCARPIA Congress, Book of Poster Abstracts. pp: 685- 686
- 17-Ortiz, A., V., Martinèz and A. Cedra 1994. Effects of osmotic shock and calcium on growth and solute composition of *Phaseolus vulgaris* plants. *Physiologia Plantarum* 91: 468- 476
- 18-Rains, D.W., 1984. Metabolic energy cost for plant cells exposed to salinity. California Agriculture. Berkeley, Oct. p.22
- 19-Tal. M., 1983. Selection for stress tolerance In: Hand Book of Plant cell Culture. Vol.1. Evans et.al. (Eds) Macmillan Publishing Co. pp: 461- 488
- 20-Tetu, T., R.S. Sangwan and B.S. Sangwan- Norreel 1987. Hormonal Control of Organogenesis and Somatic Embryogenesis in *Beta vulgaris* Callus. *Journal of Experimental Botany*. Vol. 38. 188: 506- 517
- 21-Zhong, H. and Lauchli. A., 1993. Spatial and Temporal Aspects of Growth in the Primary Root of Cotton Seedlings: Effects of NaCl and CaCl₂. *Journal of Experimental Botany*. Vol. 44. 261: 763- 777